

Информация за финансиран на проект

Наименование на конкурса:
Конкурс за финансиране на фундаментални научни изследвания – 2022 г.
Основна научна област:
Обществени науки
№ на договор:
Начална дата на проекта и срок на договора:
Заглавие на проекта:
„Трансформация и конвергентни модели на журналистиката в процеса на цифровизация, в условията на цифрово общество и в дигитален комуникативен контекст: диспозитивен анализ“
Базова организация:
Софийски университет „Св. Климент Охридски“
Партньорски организации:
Великотърновски университет „Св. св. Кирил и Методий“
Ръководител на научния колектив (академична длъжност, научна степен, име):
Проф. д-р Николай Михайлов
Общ размер на договореното финансиране:
289 620.86 лв

Резюме на проекта (до 1 стр. в рамките на полето по-долу):

В радикално променения културен, но и социален, и технологически контекст на света, настъпи нова реалност на общуване и информирание. Постмодерната ситуация е ситуация на краен релативизъм, на радикална откритост, на съмнение, ново съзнание, на съавторство, самообразование и самоорганизация, на еkleктика и фрагментарност, на популизъм и демагогия, на преднамерено подкопаване на репутацията на традиционните медии. Трибуната е на всекиго, всеки е автор, разпространител, коментатор и селекционер на информация, а авторитетите са развенчани, елитът отстъпва мястото си на масата, медиите не са вече единственият дистрибутор на новини и интерпретация и властелин на общественото мнение. „Хранителна среда“ в комуникациите намират нови образувания и центрове на полемика, новини, не-новини и фалшиви новини, пропаганда и манипулация. Това е комуникационна ситуация, която ражда нови идеи, модели, нагласи и преосмисля традиционни представи, правила, нормативност в медиите и в социалния конструкт.

Процесът на технологична промяна и цифровизация засяга цялостното развитие на всички обществени сфери – икономика, наука, образование, политически институти, медии и журналистика. Заедно с това и у нас и в чужбина се повишава интересът на изследователи, учени и практики към неговото изследване. Широката употреба на цифровите технологии в областта на публичността и комуникациите и от страна на журналистите в това число, изисква специално внимание от страна на всички, ангажирани с изследване, преподаване и практикуване на журналистика, особено на тази, придържаща се към високи професионални стандарти и определяна като качествена. Промяната на медиите и широката употреба на технологично базирани цифрови платформи означава и промяна на човешката комуникация – и в личен, но и в социален (професионален) план - особено за хората, ангажирани с комуникациите. Познатите досега модели на журналистическа дейност трябва да бъдат преосмислени по отношение на тяхната социална роля и обществена отговорност в една променена дигитална среда. Постепенно се оформят и развиват нови модели на журналистиката в цифровото общество, които търсят своето теоретично осмисляне и актуални изследвания. Една от основните промени в това отношение е промяната на източниците, от които аудиторията получава информация, новини и анализи.

Може да се твърди еднозначно, че значимостта на проблематиката на проекта се състои в наблюдението, че технологичното развитие на медиите, промяната в аудиторията и в самата тъкан на журналистиката – и у нас и в чужбина – се оформя от нарастващите очаквания и изисквания на самата аудитория. В този смисъл е важно да се анализират диспозитивно социалните последиствия на медиите и да се отговори на въпроса дали те са формирани от обществото или в новия цифров контекст именно те формират обществото, правят ни това, което сме като обща социална идентичност, ако днес изобщо може да говорим за такава.

Острата потребност от силна, независима и качествена журналистика е една от най-важните и ключови потребности на съвременните общества. Изобилието на информация

поради огромните технологични възможности, активното участие на аудиторията в информационния обмен, новите модели на журналистика, възможността за интерактивно взаимодействие, която дава цифровизацията, необходимостта от изграждането на консенсус в един „пост ценностен“ свят и ролята на медиите в тези процеси правят научната проблематика на проекта значима и актуална.

Членове на научния колектив

<i>Организации/участници¹</i>	<i>Бележка²</i>
<i>Базова организация:</i>	
Софийски университет "Св. Климент Охридски"	
<i>Ръководител на научния колектив</i>	
Проф. д-р Николай Михайлов	Учен
<i>Участници:</i>	
1. Проф. д-р Веселина Вълканова 2. Проф. д.с.н. Соня Карабелюва 3. Доц. д-р Калоян Харалампиев 4. Доц. д-р Калин Калинов 5. Гл. ас. д-р Анета Милкова 6. Д-р Цветелина Джамбазова 7. Йотка Панчева 8. Ива Иванова	1. Учен 2. Учен 3. Учен 4. Учен 5. Постдокторант 6. Постдокторант 7. Докторант, млад учен 8. Студент
<i>Партньорска организация:</i>	
Великотърновски университет "Св. св. Кирил и Методий"	
<i>Участници:</i>	
1. Проф. д-р Илиана Павлова 2. Доц. д-р Иво Инджов	1. Учен 2. Учен

¹ Отбележете академичната длъжност, научната степен, име и фамилия на всеки участник като включите и участниците, които са работили по проекта не през целия период за изпълнение на проекта

² Отбележете дали участникът в колектива е млад учен (МУ), постдокторант (ПД), докторанти (ДО) или студенти (СТ), или учен от чужбина (УЧ).